

ling. Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller andre Forslag vil jeg anse disse Medlemmer som valgte. Ophold). De ere saaledes valgte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter brasilianske Borgere, der afgaa ved Døden i Danmark.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 304.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A., Sp. 4121) samt *Sagens Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Loven af 26de Maj 1868, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele en ny Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland de i Lov af 20de Juni 1850 §§ 2 og 3 anførte Begunstigelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 69—70.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Dette lille Lovforslag angaar Forandring i Lov af 26de Maj 1868 om en ny Kreditforening for Købstadgrundejere i Nørrejylland. Da denne Lov i sin Tid blev vedtagen og en ny Kreditforening for Nørrejylland etableret, var Forholdet det, at den tidligere, den gamle Købstadkreditforening, var under Likvidation, og det var derfor ganske naturligt, at man fra Lovgivningsmagtens Side stillede de strengest mulige Betingelser, og paa forskellig

Maade sikrede sig den ny Forenings Soliditet. Blandt disse Betingelser var den, at der ved Laanets Stiftelse skulde indbetales 5 pCt. af Laanene til Reservefond. Nu er der gaaet omtrent 30 Aar, og det har vist sig, at denne Forening er overordentlig solid; den har et Reservefond paa 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og i den Aarrække, hvori den har bestaaet, har den kun haft et samlet Tab af 5,000 Kr. og ingen til Foreningen pantsat Ejendom er overtaget. Den samlede Bestyrelse har nu efter Bemyndigelse af Generalforsamlingen i Foreningen ønsket, at man kunde stille lempeligere Betingelser med Hensyn til Indbetalingen til Reservefondet end disse 5 pCt., der er en betydelig, ret trykkende Afgift for Laantagerne. Man har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om, at denne Afgift til Reservefondet maa ned sættes til 2 $\frac{1}{2}$ pCt. Efter de Oplysninger, der foreligge om Foreningens Soliditet, har Regeringen fundet, at man kunde imødekomme dette Ønske fra Kreditforeningens Side, saa at der i Fremtiden, i ny Serier af Laantagerne kun indbetales 2 $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanet til Reservefondet i Stedet for 5 pCt., idet man antager, at Kreditorerne selv ved denne Indbetaling ville være fuldt betryggede. Lovforslaget er vedtaget i det andet Ting, som det er fremsat, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Vedtagelse.

P. G. C. Jensen: Jeg kan slutte mig til det foreliggende Lovforslag, dog ikke af de af den højtærede Minister anførte Grunde. Disse vare navnlig, at denne Kreditforening nu havde virket saa længe, at den havde vist sig at være solid, og at den havde et stor Reservefond. Derpaa lægger jeg i denne Forbindelse ingen Vægt. Men det, der for mig er det afgørende er, at det i og for sig er en ganske urimelig Ting at forlange en Indbetaling af 5 pCt. af Laanene ved deres Stiftelse. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Minister sagde, at den Gang, man stiftede denne Forening, vare Forholdene vanskelige i Jylland. Der havde været en Kreditforening, der ikke kunde bestaa; den var bleven daarlig administreret, man havde takseret rent galt og formodentlig bevilget altfor høje Laan. Man var derfor bange for en Kreditforening af Købstadgrundejere. Man var ængstelig og opskræmmet, og man vilde følgelig gøre alt, hvad der var muligt, for at skaffe en stor Sikkerhed til Veje. Men det vilde være en umaadelig stor Misforstaaelse at tro, at det er disse 5 pCt., hvormod det i saa Henseende